

РОЛЬ АКАДЕМІЇ СІНГАПУРСЬКИХ УЧИТЕЛІВ У НЕПЕРЕРВНОМУ РОЗВИТКУ ПЕДАГОГІВ

(Сотська М.В., аспірантка)

(Інститут педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна
НАПН України, м. Київ, Україна)

Важливим напрямом внутрішньої політики Сінгапура є розвиток освіти, зокрема педагогічної, яка розглядається як інвестиції в майбутнє, як живий організм, що еволюціонує в залежності від потреб всього людства, а не окремої країни або окремо взятої людини. Професія вчителя в Сінгапурі є однією з найпрестижніших і популярних, яка підтримується Міністерством освіти через усвідомлення тієї ролі, яку вчителі відіграють у навчанні і вихованні нового покоління, з інноваційним світоглядом, конкурентноспроможного на світовому освітньому ринку праці. Важливим напрямом в педагогічній освіті країни є забезпечення та підтримка вчителів у їхньому професійному і особистісному розвитку.

Сінгапур розробив модель професійного зростання вчителів (TGM), в рамках якої вчитель сприймається як «дорогоцінний камінь». За словами Генерального секретаря Сінгапурського союзу викладачів Майка Тірумана, ця модель стимулює викладачів постійно вчитися, брати на себе відповідальність за професійне зростання і особисте благополуччя.

Однією з спеціалізованих організацій, що підтримує неперервний професійний розвиток вчителів є Академія Сінгапурських Учителів (Academy of Singapore Teachers) [1]. Її метою є орієнтація на професіоналізм вчителя і його професійний розвиток протягом усієї професійної діяльності. Аксіологічними орієнтирами діяльності Академії вважаються: мотивування вчителів на постійне навчання; забезпечення лідерства у професійному розвитку; сприяння професійному росту вчителів з метою забезпечення успішного навчання учнів в школах.

Стратегічну роль у консультуванні і управлінні Академії Сінгапурських Учителів відіграє рада вчителів, одним із важливіших завдань якої є відстоювання етосу педагогічної професії; визначення цінностей і норм професійної діяльності; ціннісних імперативів, які спрямовують професійно-моральні орієнтири суб'єкт-суб'єктних відношень у професійній діяльності; формування професійно-моральної позиції у відношенні до досягнень діяльності колег. Складовими етосу педагогічної професії згідно освітньої політики Академії є: філософія освіти (доктрина) – складає ядро цінностей і принципів педагогічної професії і є підґрунтям професійної діяльності; світогляд вчителя (професійна картина світу) – сприяє інтеграції професійної мотивації з професійними позиціями (ролями), які освоює вчитель у процесі своєї професійної діяльності, що веде до його професійної майстерності; зобов'язання вчителя (професійний обов'язок) – угода про забезпечення якості здійснюваної професійної діяльності; кредо вчителя (покликання) – виявляється у розумінні, прийнятті «неписаних» істин

педагогічної професії, які склалися протягом усього часу її існування, що слугує орієнтиром для вчителя у виконанні його обов'язків, дотриманні обіцянки здійснювати професійну діяльність на найвищому рівні [2].

Отже, Академія Сінгапурських Учителів спрямовує свою освітню політику на підтримку вчителя, який навчається протягом життя; сприяє розвитку його професійної ідентичності; забезпечує формування культури професійної майстерності вчителів, заснованої на дитиноцентризмі.

Література

1. Ethos of the Teaching Profession – [Електронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.academyofsingaporeteachers.moe.gov.sg/professional-excellence/ethos-of-the-teaching-profession>
2. Дроботенко Ю.Б. Изменение этоса педагогической профессии в современных социокультурных условиях / Ю.Б. Дроботенко // Наука о человеке: гуманитарные исследования. – Омск, 2016. – С. 107-178